

AlapVető

2021. december

baptista szociális hírlevél

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Igei gondolatok
Szociális szolgálat anno
Szociális szolgálat ma
Üdvözlét

pillanatképek

Baptista szociális szolgálat anno

"...Kellene egy, s aztán több kórház, ahol a betegek nemcsak testi, de lelki ápolásban részesülnek, különösen a kétségbeesett szívek. A skót gyülekezetnek már van ilyen kórháza Budapesten.

Kellene több árvaház felszedni a hajléktalan gyermekeket, megóvni őket a bukástól és Isten gyermekeivé felnevelni.

Kellene egy otthon az elaggott, tehetetlen jámborok számára, hogy kellemessé tegyük végóráikat.

Kellene arról gondoskodni, hogy a rossz munkaviszonyok között, hívő testvéreink ne szűkölködjének a munkában, tudjanak bármikor keresethez jutni, és munkájuk gyümölcsével segíteni ott, ahol igazi a szükség.

A budapesti ifjúság egy műhely felállítását tervezi, melyben a munkanélküliek a szükség tartamára munkát kapnának. Ez ugyan még csak terv, de már van némi anyagi tehetség is megkezdéséhez..."

"...a lányok másik része felkereste a külvárosnak elhagyott nyomortanyáit, és az ott sínylődő szegényeket, aggodt, koldusokat, árvákat és özvegyeket elhozták a nekik készített karácsonyestre..."

"...a Nap utcai gyülekezetből indult ki az eszme, és egy kis női csoport fellelkesülve támogatta ereje megfeszítésével a "Fehér Csillag" Egyesületet. Tíz esztendő elmúlt ... és a diakonissza ügy nem halt meg..."

"...Amikor a gyermekeket felvesszük az árvaházba, nemcsak ruha és táplálék híjján vannak, hanem le is vannak züllve. Ezek az apátlan, anyátlan gyermekek éppen olyan gonddal és szeretettel vannak ápolva, mint otthon a szülőknél..."

Forrás:

Békehírnök, 1899. augusztus 30. (5. évf. 16. sz.) p. 194-195

Baptista Nőszövetség jegyzőkönyve

A Magyarországi Baptista Gyülekezetek Szövetségének 1921. évi...konferenciájának jegyzőkönyve.

SZERETETHÁZ
DÖN 1920-KÖRÜL

pillanatképek

Baptista szociális szolgálat ma

„Amikor ideköltöztünk, megkérdeztük a gyerekeket, hogy mivel szeretnének foglalkozni, ha felnőttek lesznek. Nem voltak túl változatosak a válaszok, ki semmivel, ki közfoglalkoztatott akart lenni, de volt, aki például striciként képzelte el az életét. Most, amikor újra feltettük a kérdést, lényegesen több és másfajta választ kaptunk, az egyik pedig ezek közül az volt, hogy szeretnék az lenni, mint Misi bácsi. Misi bácsi – a kollégánk –, akinek a gyermekek által látható munkája az, hogy fűr-farag, mindent meg tud szerelni, mindemellett gépkocsival járja a falvakat, és szállítja azt, ami szükséges. Lehet, hogy annak, aki nem ismeri a szociális szakmát, mindez semmiség, de nekünk ez a munkánk lényege.” (Felzárkózó települések program)

Budapesten, Győrben és Esztergomban a Magyar Élelmiszerbank akciója keretén belül péntek délutántól vasárnap estig munkatársaink nagy lelkesedéssel gyűjtöttek élelmiszer adományokat egy-egy nagyobb üzletben. Az összegyűjtött tartós élelmiszereket idős, beteg ellátottjainknak, valamint a népkonyhai ellátásban levő rászorulóknak tervezzük kiosztani. Ezen kívül a Baranya megyei Ormánságba is szeretnénk vinni az adományokból, amely országrészről tudjuk, hogy Magyarország egyik legelmaradottabb, legszegényebb régiója, egy aprófalvas vidék a Dráva-melléken. (Tábita Alapszolgáltatási Központ, 2021)

A Szeretetszolgálaton belül az Utcafront részleg 2001-ben jött létre azzal a céllal, hogy Budapest

területén, a hajléktalanság, helyzetű idős, beteg és embe-
reknek nyújtson segítséget. Munkánk kezdés és kerestük a rászorulókat találtuk őket romos barlangokban, nagyobb aluljárókban és az erdő nélkül éhesek voltak, ez aztán ruhát, takarót, me emberi kapcsolatokat ke halmozott hátrányokkal é sosem kerestek volna fel más segélyszervezetet. (20

Valami újba belefogni félelmekkel teli. Mi van, Mi van, ha elrontom? Hív az erőnk nem a mi erőnk, kitartásunk, mert Isten az Ezzel a lelkülettel álltak kollégái az ott lakó Maria hat gyermekes édesanyja döntést hozott: szak példaértékű erőfeszítésse kímélve, hol nyugodtabb pedig egy-egy ellopott f amíg a gyermekei iskoláb már elvégezte. Tanult, m tanult, amikor azok kor Mariann kitartása Októberben sikeres OK eredménnyel, így már e óvodai dajka.” (Baptista M

„Az alapoknál kezdtem. S támogató szolgálatnál, így kitaposnom. A törvénye Összeállítottam a szüksé tációs rendet, s elkezdte érdekes volt. A fogyatéki foglalkozás nagyon sokat a

gon belül is hátrányosabb
s fiatal kábítószerfüggő
szakmailag indokolt
tétén kimentünk az utcára,
embereket, és meg is
házakban, pincékben,
köztereken, parkokban,
széleken. Szinte kivétel
zért vittünk élelmiszert,
leg paplant és bizalmat,
zdtünk kialakítani olyan
lő emberekkel, akik talán
minket, vagy bármilyen
0 éves az Utcafront)

mindig kihívásokkal és
ha nem vagyok rá képes?
ő emberként tudjuk, hogy
és a kitartásunk nem a mi
z, akiből mindezt nyerjük.
a Menedék Mamásotthon
ann mögé, aki 45 évesen,
jként 2021 nyarán bátor
kmát tanul. Mariann
el, idejét és erejét nem
körülmények között, hol
félórában tanult. Tanult,
on voltak és a munkáját
niután lefektette őket és
rán reggel még aludtak.
meghozta gyümölcsét.
K vizsgát tett, kiváló
elmondhatja: végzettsége
Menedék Szolgálat)

soha nem dolgoztam még
y mindent egyedül kellett
ket bújtam éjjel-nappal.
éges iratokat, dokumen-
ük a működést. Nagyon
kal élő emberekkel való
alakított a szakmai

énemen. S nem csupán vezető voltam. Ha szükséges
volt, én is mentem helyettesíteni a személyi segí-
tőt. Azt gondolom, hogy minden területen helyt
kell állnia annak, aki felelősséggel akar vezetni egy
szociális szolgáltatást. Gyakran helyettesítettem a
munkatársaimat. Mentem a boltba gyalog a vak
ellátottal, kísértem haza, ápoltam, gondoztam akit
kellett.” (intézményvezető)

„Minden család más és más, zömében ugyanúgy
működnek, mint azok, ahol egészséges gyermek
nevelkedik. Van, ahol az apa marad otthon az egész
napos felügyeletet igénylő gyerekekkel, és az anya
dolgozik. Ahol meg tudják oldani, mert iskolába jár
a gyerek, vagy nappali ellátórendszerben gondos-
kodnak róla, ott mindkét fél dolgozik. Ha a
gyerekekkel vagyok, csak rájuk figyelek. Rendkívül
dühbe hoz, ha azt látom, hogy tárgyként kezelik
őket. Felzaklat, ha egy mozgásképtelen gyerekre
úgy adják rá a kabátot, hogy a pulóver ujjá
felcsúszik a válláig. Ő nem tudja megigazítani, és
ugyanolyan kényelmetlen neki, mint nekünk. Nem
siettetem őket soha, megnyugtatóan elmondom,
hogy nem kell rohanni, nekem az a dolgom, hogy
kivárjam, amíg valamit befejeznek. Ezáltal maga-
biztosabbak lesznek, lekerül róluk egy elvárás azzal
kapcsolatban, amit nem, vagy csak nehezen tudnak
teljesíteni.” (a BTESZ munkatársa)

„Egy 20 milliós házunk volt. Fehér selyemszőnyegem, olyan járólapom volt, hogy körömkefével takarítottam, kocsink volt, albérlőnk, kis tavacskánk, sziklakertem, napozó pavilon az udvaron. Dolgoz-tunk, mint az állatok, de nem tudtuk megmenteni. A devizahitel, amibe sokan belerokkantak... Azután már úgy voltam, hogy amíg meg nem ittam egy féldecit, így reszkettem. Azokat az érzéseket, azokat a hidegrázásokat, letöréseket! És ha ittam, nem ettem. Kávé, cigi, ital. Ezt választottam, de hogy minek? ... Nem sóvárgok én már ezek után. Van fedél a fejem felett, van, mit ennem, józan vagyok, a családom nem fordult ellenem, hanem kitartanak mellettem. Itt, ebben a támogatott lakhatásban másfél éve vagyok. Itt a szívüket-lelküket kiteszik értünk. Rendszeresen járok AA gyűlésre, ha esik, ha fúj, megyünk. Ez nagyon fontos.” (egy támogatott lakhatás lakója)

Az unokaöcsém autista, ő is ide jár. Rajtam keresztül került ide. Mondták, hogy el lehet hozni, van itt autista csoport. Én mindennap itt vagyok, ha nem jön közbe valami hirtelen, vagy betegség. Az autó jön, én is jövök vele. Ha nem lenne ez, hiányozna. Szeretem itt, a nevelőket, rendesek velem, tudják, hogy milyen vagyok, én is tudom, hogy milyenek. Ha nem csinálhatom ezeket a dolgokat, az nem lenne jó. Én sok mindent csinállok: szövök és kreatív dolgokat csinálunk. Most makramé fonalból dolgozunk. Karácsonyra készülünk, csillagokat, baglyokat csinálunk. Mindenki azt csinál, amit tud. Ez rendes munkának számít, valami hasznosat csinállok, és fizetést is kapok érte.” (egy fogyatékos nappali támogatója)

Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért. Szerettem, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást. Istent soha senki nem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk. (1Jn 4, 9-15)

Nem tudom, hányan adunk egymásnak olyan ajándékot karácsonyra, ami számunkra a legféltettebb kincs vagy felbecsülhetetlen érték. Istentől ilyen ajándékot kaptunk. Az Atya addig is szeretett, hiszen természete a szeretet, de ezt most abban mutatta meg, hogy a számára legértékesebbet, az egyetlen Fiát adta nekünk. Ha ez a tudás a fejünkből eljut a szívünkig, új értelmet nyert a már közhellyé vált kifejezés, hogy „a karácsony a szeretet ünnepe”. Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük Istent, hiszen erre ezer okunk van. A csoda az, hogy Isten azok felé öntötte ki szenvedélyes szeretetét, akik nem érdemelték meg. „Ó, Uram, micsoda az ember, hogy törődsz vele, az emberfia, hogy gondolsz rá?” (Zsolt 144,3)

Csodáljuk Isten irántunk való szeretetét, és adjunk hálát érte naponta, de ne álljunk meg itt! A következő lépés, hogy mi is szeretjük egymást. Nem csak viszonzszeretünk, arra mindenki képes. Az Atyától tanult szeretet azok felé is kezdeményez, akiről azt gondoljuk, hogy nem érdemlik meg, és akiktől nem kapunk viszonzást. Hogyan lehetséges ez? Magunktól nem, Isten azonban a Lelkét adta nekünk.

"...A karácsonyi bölcsőben a kisdedek ártatlanságával fekszik ez az ártatlan Isten, kinek szeretete soha többé nem hagyja nyugton szívünket. Békéje örök kísértője minden békétlenségnek, szelídsége minden háborúságnak. A karácsonyi ünnep külsősége mit se ér e tiszta, ártatlan és egyetemes szeretet nélkül. Vajon valaha is meg fogja teremni valódi gyümölcseit közöttünk?

Tudjuk, a karácsony a szeretet ünnepe. Az ajándékozás gesztusának is ez az értelme: önmagunkat, önmagunknak egy „részét” ajándékozunk, adjuk oda másoknak. De ez a jelképes gesztus akkor valódi, ha nem marad pusztán jelkép. Azaz, ha minél teljesebb az odaadásunk, s ha teljes emberségünk, minden képességünk, s minél tudatosabban vesz részt benne...”

Pilinszky János

"NAGY LESZ Ő, ÉS A MAGASSÁGOS FIÁNAK NEVEZIK MAJD" (LK 1,32)

ÁLDOTT KARÁCSONYT!

BAPTISTA EGYHÁZI SZOCIÁLIS MÓDSZERTANI KÖZPONT

Impresszum

Kiadja: Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Felelős kiadó: Serafin József

Szerkesztő: Szirtes-Tankó Tünde

Szerkesztőség címe: 1068 Budapest, Benczúr u. 31. E-mail: szirtes-tanko.tunde@baptist.hu

Fenntartjuk magunknak a rövidítés és az átszerkesztés jogát az eredeti szerzői szándék változatlanul hagyásával.

AlapVető online